

Abstrakt

Cílem diplomové práce je skrze analýzu rozhovorů se sociálními pracovníci a pracovníkem orgánu sociálně-právní ochrany dětí (dále OSPOD) a skrze analýzu textů a dokumentů sledovat, jakým způsobem probíhá praxe svěřování dětí v rámci NRP/V. Práce zkoumá to, jakou roli v rámci procesu zařazování žadatelů a žadatelek do registru uchazečů o některou z forem NRP/V hrají sociální pracovníci a pracovnice a jaký je jejich prostor pro formování procesu svěřování dětí do NRP/V. Skrze analýzu oblastí jejich činnosti je cílem zjistit, v jakých momentech a jakým způsobem může ideové a normativní nastavení jednotlivých pracovníků a pracovnic ovlivnit proces svěřování dětí do NRP/V. Jednou z oblastí je zkoumání toho, jakými obsahy sociální pracovníci a pracovnice naplňují koncept *nejlepšího zájmu dítěte a rodiny*. Práce hledá odpověď na otázku, do jaké míry mohou normativní představy o rodině a tématech s rodinnou spojených ovlivnit ne/svěření dítěte konkrétním žadatelům a žadatelkám. Práce mimo jiné dospívá k závěru, že prostor pro sociální pracovníky a pracovnice je v určitých momentech široký, ze strany pracovníků a pracovnic často neuvědomovaný. Vedle roviny formálních pravidel vstupují do procesu hodnocení žadatelů a žadatelek faktory, jako jsou individualita každého pracovníka či pracovnice, různost názorů a představy o tom, co je a co není „dobrá“ či „fungující“ rodina.